

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 września 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln — Niemcy) — Winner Wetten GmbH przeciwko Bürgermeisterin der Stadt Bergheim

(Sprawa C-409/06) ⁽¹⁾

(Artykuły 43 WE i 49 WE — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Monopol państwowy na szczeblu kraju związkowego w zakresie urządzania zakładów sportowych — Orzeczenie Bundesverfassungsgericht stwierdzające niezgodność z niemiecką ustawą zasadniczą przepisów dotyczących takiego monopolu, jednak utrzymujące je w mocy w okresie przejściowym celem umożliwienia ich dostosowania do ustawy zasadniczej — Zasada pierwszeństwa prawa Unii — Dopuszczalność i ewentualne warunki takiego okresu przejściowego, gdy omawiane przepisy krajowe naruszają również art. 43 WE i 49 WE)

(2010/C 288/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Köln

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Winner Wetten GmbH

Strona pozwana: Bürgermeisterin der Stadt Bergheim

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Köln Wykładnia art. 43 i 49 WE — Przepisy krajowe ustanawiające wymóg uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania, przyjmowania, rejestracji i przekazywania zakładów wzajemnych, które zostały uznane za niezgodne z konstytucją przez Bundesverfassungsgericht — Bezpośrednia skuteczność i pierwszeństwo prawa wspólnotowego — Ograniczenie skutków wyroku w czasie

Sentencja

Ze względu na pierwszeństwo podlegającego bezpośredniemu stosowaniu prawa Unii, przepisy prawa krajowego dotyczące państwowego monopolu w zakresie urządzania zakładów sportowych, które wedle ustaleń sądu krajowego zawierają ograniczenia niezgodne ze swobodą przedsiębiorczości oraz swobodą świadczenia usług, ponieważ ograniczenia te nie przyczyniają się w sposób spójny i systematyczny do limitowania działalności w zakresie urządzania zakładów, nie mogą być nadal stosowane w okresie przejściowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 września 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Scott SA, Département du Loiret, Republice Francuskiej

(Sprawa C-290/07 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Pomoc państwa — Preferencyjna cena kupna zagospodarowanej działki — Badanie wartości rynkowej — Formalne postępowanie wyjaśniające — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Obowiązek przeprowadzenia sumiennego i bezstronnego badania — Zakres uprawnień dyskrecjonalnych Komisji — Metoda kosztowa — Zakres kontroli sądowej)

(2010/C 288/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciel: J. Flett, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Scott SA (przedstawiciele: J. Lever QC, R. Griffith, M. Papadakis, solicitors, J. Gardner i G. Peretz, barristers), Département du Loiret (przedstawiciel: A. Carnelutti, adwokat), Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, S. Seam i F. Million, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie T-366/00 Scott przeciwko Komisji, w którym Sąd stwierdził nieważność art. 2 decyzji Komisji 2002/14/WE z dnia 12 lipca 2000 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Francję na rzecz Scott Paper SA/Kimberly-Clark (Dz.U. 2002, L 12, s. 1) w zakresie, w jakim dotyczy on pomocy przyznanej w formie preferencyjnej ceny zagospodarowanej działki, o której mowa w art. 1 tej decyzji.

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie T-366/00 Scott przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje przekazana do ponownego rozpoznania Sądowi Unii Europejskiej.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 września 2010 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Verwaltungsgericht Giessen, Verwaltungsgericht Stuttgart — Niemcy) — Markus Stoß (C-316/07), Avalon Service Online Dienste GmbH (C-409/07), Olaf Amadeus Wilhelm Happel (C-410/07), Kulpa AutomatenService Asperg GmbH (C-358/07), SOBO Sport & Entertainment GmbH (C-359/07), Andreas Kunert (C-360/07) przeciwko Wetteraukreis (C-316/07, C-409/07, C-410/07), Land Baden-Württemberg (C-358/07, C-359/07, C-360/07)

(Sprawy połączone C-316/07, od C-358/07 do C-360/07, C-409/07 i C-410/07) (¹)

(Artykuły 43 WE i 49 WE — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Organizowanie zakładów sportowych podlegające monopolowi państwowemu na szczeblu kraju związkowego — Cel obejmujący przeciwdziałanie zachętom do nadmiernych wydatków związanych z grami i zwalczanie uzależnienia od gier — Proporcjonalność — Środek ograniczający mający rzeczywiście ograniczyć okazje do gry i działalność w zakresie gier losowych w sposób spójny i systematyczny — Prowadzenie reklamy przez posiadacza monopolu i nakłanianie do udziału w loteriach — Inne gry losowe, które mogą być oferowane przez podmioty prywatne — Ekspansja w zakresie oferty innych gier losowych — Licencja wydana w innym państwie członkowskim — Brak obowiązku wzajemnego uznania)

(2010/C 288/12)

Język postępowania: angielski

Sądy krajowe

Verwaltungsgericht Giessen, Verwaltungsgericht Stuttgart

Strony w postępowaniu przed sądami krajowymi

Strony skarżące: Markus Stoß (C-316/07), Avalon Service-Online-Dienste GmbH (C-409/07), Olaf Amadeus Wilhelm Happel (C-410/07), Kulpa AutomatenService Asperg GmbH (C-358/07), SOBO Sport & Entertainment GmbH (C-359/07), Andreas Kunert (C-360/07)

Strony pozwane: Wetteraukreis (C-316/07, C-409/07, C-410/07), Land Baden-Württemberg (C-358/07, C-359/07, C-360/07)

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wykładnia art. 43 WE i art. 49 WE — Przepisy krajowe zabraniające pod sankcją karną i administracyjną prowadzenia działalności w zakresie przyjmowania zakładów sportowych bez zezwolenia wydanego przez właściwe władze, uniemożliwiające jednak w praktyce uzyskanie takiego pozwolenia w związku z ustanowieniem monopolu państwowego

Sentencja

1) Artykuły 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, że:

- a) aby móc uzasadnić monopol państwowy dotyczący zakładów sportowych i loterii, taki jak w postępowaniach przed sądami krajowymi, celem obejmującym przeciwdziałanie zachętom do nadmiernych wydatków związanych z grami i zwalczanie uzależnienia od gier, zainteresowane władze krajowe nie muszą koniecznie być w stanie przedstawić badań przeprowadzonych przed przyjęciem rzeczonych środków potwierdzających proporcjonalność tychże środków;
- b) okoliczność, że państwo członkowskie uprzywilejowuje taki monopol w stosunku do systemu zezwalającego podmiotom prywatnym, które mogą wykonywać swoją działalność w ramach uregulowań o charakterze niewykluczającym, może spełniać wymóg proporcjonalności, jeżeli w odniesieniu do celu dotyczącego wysokiego poziomu ochrony konsumentów ustanowieniu tego monopolu towarzyszy wprowadzenie ram prawnych zapewniających, iż jego posiadacz będzie w rzeczywistości w stanie w sposób spójny i systematyczny realizować taki cel za pomocą oferty ilościowo współmiernej i jakościowo dostosowanej do rzeczonych celów oraz podlegającej ścisłej kontroli ze strony władz publicznych;
- c) okoliczność, że właściwe władze państwa członkowskiego mogłyby stanąć wobec pewnych trudności w celu zapewnienia przestrzegania rzeczonych monopolów przez organizatorów gier i zakładów z siedzibą za granicą, którzy zawieraliby przez Internet, z naruszeniem tych monopolów, zakłady z osobami objętymi własnością miejscową rzeczonych władz, nie może jako taka mieć wpływu na ewentualną zgodność takiego monopolu z wymienionymi postanowieniami traktatu;